

Postanowienie z dnia 5 lutego 1998 r.

I PZ 74/97

Po upływie miesięcznego terminu z art. 393⁴ KPC nie jest dopuszczalne uzupełnienie kasacji przez wskazanie jej nowych podstaw.

Przewodniczący SSN: Zbigniew Myszka, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 lutego 1998 r. sprawy z powództwa Barbary B. przeciwko Akademii Medycznej w W. o przywrócenie do pracy, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Wojewódzkiego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 21 października 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Powódka Barbara B. działając przez pełnomocnika będącego adwokatem wniosła kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 20 maja 1997 r. [...], w sprawie przeciwko Akademii Medycznej w W. o przywrócenie do pracy. Kasacja składała się z jednej strony masyzynopisu i zawierała jedynie ogólne powołanie się na podstawy kasacyjne, bez wymienienia jakiegokolwiek przepisu. Kasacja była podpisana.

Postanowieniem z dnia 21 października 1997 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie odrzucił kasację. Sąd powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego stwierdził, że kasacja jest niedopuszczalna, gdyż nie wskazując podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia nie spełnia warunków koniecznych do uznania jej za ten środek zarządkowy.

Od tego postanowienia zażalenie złożyła powódka działając przez tego samego pełnomocnika. Podniosła, że przez pomyłkę przekazany Sądowi dokument zawierał jedynie pierwszą stronę kasacji. Rozwinięcie argumentacji, w tym uzasadnienie i skonkretyzowanie zarzutów znajdowało się na kolejnych stronach dokumentu. Treść pierwszej strony kasacji wskazywała jednoznacznie na fakt, iż nie jest to cały dokument. Brak było jego zakończenia i podpisu. Dokument przesłany Sądowi zawierał jedynie zwyczajową parafkę składaną na każdej ze stron. Powódka uważa, że Sąd powinien zgodnie z art. 130 (nie podaje jakiej ustawy) i "utartą praktyką sądową" wezwać ją do usunięcia braków formalnych i przesłania brakującej części kasacji. Wraz z zażaleniem (ale już po terminie do złożenia kasacji) powódka przesłała "pozostałą część kasacji".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ KPC kasacja powinna zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie lub zmianę wyroku w całości lub części. Sąd Najwyższy kontynuując linię orzecznictwa przedwojennego (por. orzeczenie z dnia 14 września 1936 r., C II 859/36, OSN 1937 poz. 109; uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, OSN 1938 poz. 303) konsekwentnie przyjmuje, że brak wskazania podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia stanowi istotną wadę, która nie podlega usunięciu w trybie art. 130 KPC (por. postanowienie z dnia 6 listopada 1996 r., II UKN 12/96, OSNAPiUS 1997 nr 10 poz. 173; postanowienie z dnia 20 listopada 1996 r., I PKN 22/96, OSNAPiUS 1997 nr 5 poz. 74; postanowienie z dnia 6 grudnia 1996 r., II UKN 24/96, OSNAPiUS 1997 nr 13 poz. 242; wyrok z dnia 6 lutego 1997 r., I PKN 68/96, OSNAPiUS 1997 nr 18 poz. 339; postanowienie z dnia 25 marca 1997 r., III CKN 60/97; OSP 1997 z. 12 poz. 230; postanowienie z dnia 2 kwietnia 1997 r., II CKN 98/96, OSNC 1997 z. 10 poz. 144; postanowienie z dnia 16 lipca 1997 r., II CKN 290/97; postanowienie z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, Wokanda 1998 nr 2 s. 8). Wykładni tej powódka zdaje się nie kwestionować. Uważa jedynie, że brakiem formalnym, podlegającym uzupełnieniu w trybie art. 130 KPC jest brak podpisu na kasacji czy też niedołączenie jej pozostałej części w przypadku przesłania tylko fragmentu kasacji.

Powódka ma rację, że brak podpisu kasacji przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym jest brakiem formalnym kasacji (art. 393³ w związku z art. 126 § 1 pkt 4 KPC) podlegającym uzupełnieniu w trybie art. 130 KPC. Jednakże uzupełnieniu może podlegać tylko sam podpis, a nie złożenie dalszej części dokumentu. Inaczej mówiąc uzupełnić taki brak można tylko w ten sposób, że pełnomocnik podpisze ten dokument, który złożył, a nie że dołączy jego dalszą część.

Natomiast nie jest brakiem formalnym kasacji brak jej części. Żaden przepis KPC nie stanowi, że określony dokument procesowy musi być złożony w całości. Strona składa pisma procesowe w takim zakresie, w jakim uważa to za potrzebne i w tej części są one oceniane pod względem wywołania skutków procesowych. Jeżeli więc strona w terminie do wniesienia kasacji złoży dalsze pisma procesowe uzupełniające kasację, to staną się one po prostu częścią tej kasacji. Żaden bowiem przepis nie wymaga aby kasacja została złożona w jednym dokumencie. Natomiast nie jest możliwe uzupełnienie kasacji po upływie terminu do jej wniesienia poza wyjątkiem ustanowionym w art. 393¹¹ zdanie drugie KPC. Strona może więc przytaczać nowe uzasadnienie podstaw kasacyjnych, a nie uzupełniać kasację przez przytoczenie innych podstaw, nie podniesionych w terminie. Dopuszczenie do uzupełniania kasacji przez wskazywanie nowych podstaw oznaczałoby obejście przepisów o terminie do wniesienia kasacji (art. 393⁴ KPC) i wskazanego przepisu art. 393¹¹ KPC w zakresie uzupełnienia uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Sądowi Najwyższemu nie jest znana żadna "utarta praktyka" o takim uzupełnianiu podstaw kasacyjnych, a gdyby nawet występowała to byłaby ona sprzeczna ze wskazanymi przepisami.

Wykładnię taką prezentował Sąd Najwyższy już w okresie przedwojennym (por. orzeczenie z dnia 29 stycznia 1937 r., C III 2047/36, OSN 1938 poz. 41) i kontynuuje ją w aktualnym stanie prawnym. W dotychczas nie publikowanym postanowieniu z dnia 8 października 1997 r., III CKN 193/97 Sąd Najwyższy stwierdził, że w tym samym terminie, w jakim adwokat lub radca prawny może powołać lub uzasadnić podstawę kasacji oraz sprecyzować wnioski, może on także uzupełnić skargę kasacyjną przez jej podpisanie; usunięcie bowiem w ten sposób tego uchybienia kasacji może również nastąpić tylko wtedy, gdy otwarty jest jeszcze termin dla jej wniesienia.

Wobec powyższego zażalenie powódki było bezzasadne i podlegało oddale-

niu na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 1 oraz w związku z art. 393¹⁸ i 393¹⁹ KPC.

=====